

dansk område, kan handlinger foretaget på det åbne hav eller i udlandet straffes uanset gerningsmandens tilhørsforhold, jfr. § 7, stk. 4, nr. 1.

Er senderen rettet mod *fremmed område uden at forstyrre radiomodtagning på dansk område*, kan handlinger begået på det åbne hav eller i udlandet kun straffes, hvis de er begået af en af de i straffelovens § 7 nævnte personer, jfr. stk. 4, nr. 2. Bestemmelsen afviger fra straffelovens § 7 derved, at det ikke er en betingelse, at handlingen, hvis den er foretaget uden for nogen stats folkeretligt anerkendte område, kan straffes med højere straf end hæfte, eller at den, hvis den er foretaget inden for sådant område, er strafbar efter gerningsstedets lovgivning. Bestemmelsen må antages navnlig at få betydning, for så vidt angår sendere, der er rettet mod de andre nordiske lande.

Ifølge § 2 — som indsattes under behandlingen i folketinget — fastsattes *tidspunktet for lovens ikrafttræden* af ministeren for offentlige arbejder.

Lovforslaget gav i folketinget anledning til en debat, som prægedes af principielle politiske synspunkter, og hvorom der i alt væsentligt må henvises til forhandlingerne.

Ved 1. behandling kunne *K. B. Andersen* (S) tilsige sit partis velvillige behandling af lovforslaget. Han fremhævede, at lovforslaget havde en rent teknisk begrundelse og var nødvendigt, for at man kunne undgå anarki i æteren. At tale om begrænsning af ytringsfriheden i denne forbindelse — som det fra nogle sider var sket — var direkte vildledende.

Harald Nielsen (V) var enig i, at det var af vigtighed, at Danmark søgte bedst muligt at håndhæve og opfylde sine internationale forpligtelser. Men han følte sig ingenlunde sikker på, at den af regeringen foreslåede fremgangsmåde var den rette til at fremskaffe ordnede forhold på dette område. Han henviste i så henseende til det af venstre og det konservative folkeparti fremsatte forslag til lov om ændring i lov om radiospredning (se side 470), som gav mulighed for at give en privat sender konsession på radiospredning. Han nærede stærk tvivl om lovforslagets rimelighed og hensigtsmæssighed og om dets juridiske forsvarlighed, bl. a. i folkeretlig henseende. Bestemmelsernes kriminalisering af visse handlinger mente han stred mod befolkningens almindelige retsopfattelse.

Hanne Budtz (KF) fandt også lovforslaget alt for vidtgående i såvel folkeretlig som kriminalretlig henseende og henviste ligeledes til det ovenfor nævnte forslag til ændring i radiospredningsloven. Hun kritiserede i øvrigt, at de to lovforslag ikke blev behandlet sammen.

Helge Larsen (RV) gik ind for lovforslaget ud fra ønsket om overholdelse af de internationale aftaler, der skal sikre orden i æteren og forstyrrelsesfri radiomodtagning.